

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 617/2022
22.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Мирела Катић Бабић адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. - у стечају, чији је стечајни управник ВВ из ..., ради исплате по основу радног односа, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 22.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници надлежан је Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду донео је решење П1 212/14 од 06.10.2022. године којим је прекинуо поступак у овој правној ствари (став први изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета проследи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду (став други изреке).

Привредни суд у Београду није прихватио надлежност и, уз допис П 5202/2022 од 01.12.2022. године, доставио је предмет Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Одлучујући о сукобу стварне надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20), у вези са чланом 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08...88/18-УС) Врховни касациони суд оценио је да је за суђење у овом спору надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац од туженог захтева исплату новчаног износа на име новчаног додатка за рад у иностранству, умањене зараде и накнаде за прековремени рад по основу уговора о раду које је са туженим закључивао на одређено време за периоде од 13. августа до 12. септембра 2013, 03. октобра до 02. новембра 2013. и од 09.11.2013. до 08.05.2014. године. Над туженим је отворен поступак стечаја, решењем Привредног суда у Београду Ст 72/2022 од 15.06.2022. године, а Трећи основни суд у Београду је 06.10.2022. године донео решење којим је прекинуо поступак применом члана 88. Закона о стечају и 222. став 1. тачка 5. ЗПП. Истим решењем тај суд је одредио да ће по правноснажности решења списе предмета проследити Привредном суду у Београду, што је и учинио.

Покретање поступка стечаја над туженим као стечајним дужником има за процесну последицу прекид поступка. Прекид поступка, у смислу члана 222. тачка 5. ЗПП, суд утврђује када наступе правне последице отварања поступка стечаја, односно по сили закона. И Законом о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09, 99/11, 71/12-

одлука Уставног суда, 83/14, 113/17, 44/18, 95/18), који се као посебни закон примењује у овом случају, прописано је да се прекидају сви судски поступци у односу на стечајног дужника у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја (члан 88). Стога је поступање основног суда приликом доношења решења о прекиду поступка правилно и по правноснажности решења о прекиду поступка овај поступак сматра се окончаним на основу члана 250. став 19. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 18/22). Са судски решеним предметом поступа се на начин прописан Судским пословником. То подразумева да се прекинути поступак наставља само ако су испуњени услови прописани одредбом члана 225. став 1. ЗПП. Стога после прекида поступка основни суд није могао да поступа у предмету и прослеђује га Привредном суду у Београду на надлежност.

По покретању поступка стечаја над стечајним дужником и прекиду поступка по сили закона, тужилац своја права из конкретног спора може да остварује у поступку стечаја на начин како је то прописано Законом о стечају. То значи да је тужилац као стечајни поверилац требало да пријави своје потраживање из тужбе и овог спора у поступку стечаја као стечајни поверилац у смислу члана 111. тог закона у законом прописаном року и да у пријави потраживања наведе, између осталог, да о потраживању води парницу, као и назив суда пред којим тече поступак са ознаком списка. У поступку испитивања овог пријављеног потраживања стечајни управник има законско овлашћење да пријављено потраживање засновано на започетој парници пред судом опште надлежности призна или оспори. Уколико га призна, а не оспоре га за то овлашћени повериоци, потраживање се сматра утврђеним и не постоји потреба за наставком прекинутог поступка. Потреба за наставком прекинутог поступка наступа тек уколико се у поступку испитивања пријављених потраживања оспори потраживање из започете парнице. У тој ситуацији за то овлашћена лица могу да затраже наставак прекинутог поступка пред судом опште надлежности. То процесно право у првом реду има тужилац као стечајни поверилац уколико му је потраживање оспорио стечајни управник, а има га и стечајни управник у име стечајног дужника. При томе, тужилац (у поступку стечаја стечајни поверилац) има право да бира правни пут за остварење свог права. То може за оствари подношењем утврђујуће тужбе из члана 117. Закона о стечају и у тако насталој ситуацији не постоји потреба за наставком прекинутог поступка, што подразумева да поступак пред судом опште надлежности и даље остаје у прекиду.

Парнични поступак у коме је стечајни дужник тужени наставља се, у смислу члана 90. Закона о стечају, ако је: 1) тужилац као стечајни или разлучни поверилац поднео благовремену и уредну пријаву потраживања; 2) на испитном рочишту стечајни управник оспорио пријаву потраживања; 3) тужилац закључком стечајног судије упућен на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања; 4) тужилац предложио наставак прекинутог поступка у року од осам дана од дана пријема закључка стечајног судије из тачке 3. овог члана. Тек у случају да су испуњени сви наведени услови из члана 90. Закона о стечају, парнични суд решењем против кога није дозвољена посебна жалба одређује наставак поступка на основу члана 91. став 2. Закона о стечају и, ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, уколико настави прекинути поступак, решењем оглашава стварно и месно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим у смислу става 3. члана 91. истог Закона. Дакле, све док се не стекну поменуте процесне претпоставке не постоји процесни основ за било какво поступање у прекинутој парници нити за достављање списка привредном суду. Наставак прекинуте парнице зависи искључиво од стечајног повериоца, односно тужиоца у започетој парници.

Из наведених разлога, предмет се доставља Трећем основном суду у Београду који ће у складу са напред изнетим са њим поступати као са решеним предметом у смислу Судског пословника. Тек уколико буду испуњене процесне претпоставке на које је указано у овом решењу, Трећи основни суд у Београду поступиће на начин како је то прописано цитираним одредбама Закона о стечају.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић